

Cvetice iz rajskega vrta.

3. Čistost.

nobena čednost ne naredi srca tako plemenitega, kakor sv. čistost, in nobena ne daje tako gotovega poročstva srečne večnosti, kakor ravno sv. čistost. Na zemlji in v nebesih je v časti in slavi. Toda ta zaklad, kakor pravi sv. apostol, nosimo v prsteni posodi. Kako skrbni in pazljivi moramo torej biti, da si ohranimo ta zaklad, da si obvarujemo neomadeževano lilijo sv. čistosti!

OĖdmundu, pobožnem angleškem škofu, že vemo, da je v svoji mladosti takoj zapustil družbo, ki je bila s svojim govorjenjem nevarna njegovim nedolžnosti. Nihče naj ne misli, kaj pa je, če hodim s takim tovarišem, saj mi niso vseč njegove besede in tako ne razžalim Boga. Naj se nihče tako ne goljufa! Pričetkom seveda ne boš imel veselja pri poslušanju slabega govorjenja, kmalu pa se boš temu privadil, vedno manj studa boš občutil do vsake dvomljive besede, slednjič se boš pri takem govorjenju smejal in se vedno bolj in bolj nagibal k slabemu. — V pričujočnosti svetega Alojzija si je dovolil starejši gospod na kraljevem španskem dvoru nekaj dvoumnih besedi. Sv. Alojzij ga je takoj posvaril, rekoč: „Kako da se ne sramujete še v častitljivi starosti slabega govorjenja?“ Sv. Valerih je v hudi zimi prišel do hiše, kjer je prosil prenočišča. Dobro mu je delo v prijetno zakurjeni sobi. Gospodar in neki drug gost sta pa v svojem govorjenju tudi rabila nespodobne besede. Sv. Valerih je prosil, da bi ne žalila Boga; ko pa prošnja ni pomagala, je šel od hiše z besedami: „Hotel sem se malo ogreti, toda raje celo noč zmrzujem, kakor da bi moral poslušati tako govorjenje.“ — Kdor hoče ostati čist, se mora torej varovati govorjenja in občevanja s hudobnimi, sprijenimi ljudmi. B e g je večkrat edin pripomoček, ki obvaruje sv. čistost, kakor ti je znano iz življenja egiptovskega Jožefa.

Lilija se ne more razcvesti in ponašati s svojimi snežnobelimi cveti brez nebeške rose in solnčne gor-kote. Ko bi bila kje v kleti, bi zaman pričakovali cvetov. Tudi lilija sv. čistosti ne more vspevati brez nebeške luči in rose nebeške milosti, ki se izprosi z molitvijo. Otrok, ki malo ali nič ne moli, malo na Boga misli in ima veselje samo za posvetne zabave, zapre lilijo sv. čistosti v temno klet, kjer bo kmalu izgubila vso svojo lepoto. Otrok pa, ki rad in pobožno moli, pa lepo skrbi za čudovito lepo lilijo sv. čistosti; vsak dan mu jo obsevajo nebeški žarki in rosa molitve jo zaliva. Taka lilija se bo lepo, krasno razcvela. — Sveti Karol Boromej je obiskoval šole v Paviji na Laškem, kjer so nedolžnim mladeničem žugale mnoge nevarnosti. Karol Boromej je ostal čist, nedolžen. S tem je dal podlago svojemu poznejšemu svetemu življenju in svoji sedanjí slavi v nebesih. In kako je ohranil lilijo sv. čistosti? Mej tem, ko so njegovi tovariši zapravili dragoceni čas z lenobo, je on goreče molil; Bog mu je dal zato milost, da se je v vsaki skušnjavi znal varovati. Kar tresel se je, če ni mogel precejžiti iz družbe, kjer so slabo govorili, in ker je bil stanoviten ter je vselej bežal iz slabe družbe, je premagal vsa zalezovanja hudobnega duha in hudobnega sveta.

Moli torej, otrok, za sv. čistost, posebno pa se priporočaj v ta namen Mariji. V svojem življenju se je Marija odlikovala po posebni ljubezni do sv. čistosti. Kot dobra mati gleda sedaj na nedolžne otroke in moli zanje. In ona je mogočna in izprosi lahko vse od Boga. Tisočerim in tisočerim je že izprosila posebno milost, da so ohranili neomadeževano sv. nedolžnost. Moli torej, ljubi otrok, vsako jutro in vsak večer za ohranjenje sv. čistosti k Materi božji, nosi svetinjico s podobo Marijino in Marija ti bo ohranila sv. čistost.

Pri vseh svetnikih, ki so ohranili sv. nedolžnost, beremo, da so v ta namen prav pogosto prejemale zakrament sv. pokore in sv. Rešnjega Telesa. Kdor se večkrat spoveduje, ohrani dušo čisto in jo obvaruje večjih madežev. Kdor hoče imeti sobo prav snažno, jo mora vsak dan čistiti. Sv. spoved pa ne očisti le duše, ampak ji dá tudi moč ustavljati se

skušnjavam. Zlasti pa prejema duša tako moč pri sv. obhajilu. Kdor pobožno zauživa čisto, nedolžno Telo Jezusovo, bo tudi sam čist. — V judovskem tempelju je bila v „svetem“ miza prevlečena s čistim zlatom; na nji je bilo dvanajst kruhov iz najlepše pšenične moke. Tudi naše srce je tempelj sv. Duha; da bo ostalo čisto, naj bo tudi vanj položeno vsak mesec čisto Telo Jezusovo.

V najhujših skušnjavah se spominjaj poslednjih reči. Misijonarji pripovedujejo, da so novospreobrnjeni v Kochinchini ob velikih skušnjavah prste držali čez ogenj in sami sebi govorili: „Glej, tako majhnega ognja ne preneseš; kako boš pa pretrpel peklenski ogenj, kjer boš vekomaj gorel, ako te premaga skušnjava.“ — Bolj kot strah pred kaznijo pa naj te nagiba k dobremu ljubezen do prečiste Device Marije in do ljubega Jezusa.

Ptičku.

Na veji ptič drobán sedi
In pesmice sladke žgolí.
Ko spoje vse, oddahne se,
Pa jih od kraja spet začne ...
Pač srečen si, oj ptiček ti,
V zelenem bukovji!

Ti ne poznaš skrbi, nezgod,
Ki tarejo človeški rod;
Ne veš kaj bol je, kaj gorje,
Ki nosi moje je srce.
Pač srečen si, oj ptiček ti,
V zelenem bukovji!

Zeleno streho dá ti log,
Obleko toplo dobri Bog.
Zatorej poj, oj ptiček moj,
Najsi trpim jaz pod teboj!
Pač srečen si, oj ptiček ti,
V zelenem bukovji!

Nerálov.

